

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 11. april 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 532 (Alm. del) efter ønske fra Martin Henriksen (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 532:

Hvad er årsagen til, at handlinger udført for at styrke et asylmotiv efter ansøgeren er kommet her til landet, skal indgå i asylsagen? Spørgeren ønsker en retstilstand, hvor det ikke skal indgå i sagsbehandlingen, hvis ansøgeren eksempelvis efter ankomst konvertere til kristendommen.

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Flygtningenævnet, der har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, der er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951. Flygtningekonventionen omfatter ifølge artikel 1 A personer, der befinder sig uden for deres hjemland. Konventionen skelner ikke mellem personer, der er flygtet på grund af forfølgelse, og personer, der er udrejst af andre årsager, men hvor frykten for forfølgelse opstår efter udrejsen af hjemlandet, såkaldte flygtninge sur place. Flygtningekonventionens bestemmelser beskytter således flygtninge sur place på lige fod med øvrige konventionsflygtninge, se blandt andet UNHCR’s Håndbog om procedurer og kriterier for fastlæggelse af flygtningestatus, punkterne 94-96.

Sur place-motiver kan opstå på grund af grundlæggende ændringer, systemskifte eller magtovertagelse i asylansøgerens hjemland, mens asylansøgeren opholder sig i Danmark. Et sur place-motiv kan også skyldes asylansøgerens egne handlinger. Som eksempler kan nævnes seksuelle forhold uden for ægteskab, samlivsophævelse, politiske aktiviteter, religiøse forhold, herunder konversion fra islam til kristendommen.

UNHCR har i Guidelines on International Protection: Religion-Based Refugee Claims under Article 1 A(2) of the 1951 Convention blandt andet udtalt, at:

25. april 2018

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 6024
Akt-id 408004

”So-called ”self-serving” activities do not create a well-founded fear of persecution on a Convention ground in the claimant’s country of origin, if the opportunistic nature of such activities will be apparent to all, including the authorities there, and serious adverse consequences would not result if the person were returned. Under all circumstances, however, consideration must be given as to the consequences of return to the country of origin and any potential harm that might justify refugee status or a complementary form of protection. In the event that the claim is found to be self-serving but the claimant nonetheless has a wellfounded fear of persecution on return, international protection is required. Where the opportunistic nature of the action is clearly apparent, however, this could weigh heavily in the balance when considering potential durable solutions that may be available in such cases, as well as, for example, the type of residency status.”

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, der ved en tilbagevenden til sit hjemland risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

I bemærkningerne til § 7, stk. 2, er blandt andet anført følgende (lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, side 44 f.):

”Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at der alene skal gives opholdstilladelse til de udlændinge, der – når bortses fra Flygtningekonventionen af 1951, jf. ovenfor – har krav på beskyttelse efter de internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt.

Den foreslåede bestemmelse er derfor udformet i overensstemmelse med de relevante konventioner, herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og tillægsprotokol nr. 6 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt artikel 3 i FN’s Konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf....

...

Det forudsættes, at udlændingemyndighederne ved anvendelsen af den foreslåede bestemmelse efterlever Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på området. ”

Det bemærkes herved, at beskyttelsen i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 er absolut. Det afspejles i udlændingelovens § 31, stk. 1, hvoraf det fremgår, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er

beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Bestemmelsen gælder for enhver udlænding, og forbuddet mod udsendelse er absolut.

I relation til sur place-motiver bemærkes, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols Stor-kammer i sagen Chahal mod Storbritannien af 11. november 1996 (Application no. 70/1995/576/662), udtalte at, vurderingen af en asylansøgers risiko ved en tilbagevenden til sit hjemland foretages på tidspunktet for asylansøgningens behandling og omfatter således også den risiko, der måtte være afledt af asylansøgerens handlinger i opholdslandet.

Der kan endvidere henvises til Storkammerets dom af 23. marts 2016 i sagen F.G. mod Sverige (Application no. 43611/11), hvor Domstolen udtalte kritik af Sverige, fordi de svenske udlændinge-myndigheder ikke af egen drift havde foretaget en vurdering af, om ansøgeren risikerede forfølgelse i sit hjemland som følge af, at han under sit ophold i Sverige var konverteret til kristendommen.

Lovbestemmelserne skal således, i overensstemmelse med de nævnte konventioner, beskytte ansøgere mod forfølgelse eller overgreb ved en eventuel tilbagevenden til hjemlandet, uanset om de handlinger, der medfører forfølgelse eller overgreb, er udført i hjemlandet eller i andre lande.

En udlænding, der under sit ophold i Danmark konverterer fra islam til kristendommen, hvor Flygtningenævnet vurderer, at konversionen er reel, og at vedkommende af den grund risikerer forfølgelse eller overgreb mv. ved en tilbagevenden til sit hjemland, vil således efter udlændingeloven have krav på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, medmindre der er grund til at udelukke vedkommende fra en opholdstilladelse.

For en nærmere gennemgang af Flygtningenævnets praksis i sager om sur place-flygtninge kan henvises til Formandskabets 25. beretning 2016, side 409 ff. og nævnets hjemmeside www.fln.dk.”

Inger Støjberg

/

Jeppe Kirkeskov Winkel